

בולעטין #17

וועד משמרת הניקור ארגון

מוקדש לתיקון מצב הניקור

באמצעים של בירור, חקירה ודרישה, התיעצות, הודעה, והצעה
חודש שבט תשמ"ה

קריאה דחופה

אחינו בני ישראל אשר דבר ד' ותורתו יקר בעיניהם מתבקשים לשים שק במתנם ולכסות באפר ראשם ולישב על הארץ ולבכות מרה על חורבן הקודש והמקדש שנתחלל מחדש בימינו על ידי ההירוס בג' דברים הנ"ל (ראה קול קורא # 13-16 באריכות) הקדושים לנו מכל קודש!!!

ואם עיני ומנהיגי העדה לא יעשו זאת מי יעמיד לנו בפרץ ומה יעשה הבן שלא יחטא ולמחר יקומו נערים אחרים ויכתבו בירורים על דיני עריות בכריתות ומיתות בית דין כטוב בעיניהן ואין מי שימחה, ולמה לא יעשו כן אם הכל עובר בשתיקה?

והיאך יתחנכו הדור הצעיר הרבנים הצעירים להתנהג בחוזק יד נגד מהרסי הדת ומחריבי התורה אם לא יראו כן אצל הרבנים הזקנים ומי יודע באיזה נסיון רוצין לנסות עוד את הכלל ומי יקום אז כגבור מלחמה להשפיל עוקרי התורה.

ברור לנו כי שתיקת הרבנים באה על שנעלם מהם לגודל טירדתם לפי שעה כל הנ"ל, וגם נתעלם מהם דחז"ל מה שכתבו בחומר הדבר שלא לעבור בשתיקה בשעה שבאין לחלל התורה וכל הקודש לנו. ועל ידי שתיקת הרבנים שפטו הכלל ישראל, דמדשתקו רבנן שמע מינה דניחא להו, ועל סמך זה נתפטמים עוד כהיום הזה רבבות נפשות מישראל באכילת חלב החמור דבר יום ביומו.

ומה גם אחר שנתגלה ביתר שאת הזיופים הנוראים שבקונטרס פרי תמרים הנ"ל מה יאמרו הבריות היכן הם הרבנים עיני העדה למה שותקין כאשר רואין נגד עינינו עקירת התורה בריש גלי בעזות נוראה כזה וחילול השם בוער כאש בלהבת עד לב השמים.

וכי תאמר מה דהוה הוה אין זה רק פטפוטי היצר שהרי המכשול עדיין גוברת והולכת מיום ליום ועדיין נתפטמים אלפי נשמות ועדיין מתטמטמים לבות ומוחות של צאן קדשים עתידן של ישראל בדור העתיד והרבנים עומדים מן הצד כאילו אין הדבר נוגע להם לא! ולא!

דעו נא כי אותן העדיין אוכלין מענה בפיהם למה רוב הרבנים שותקים? ועל סמך זה אנו אוכלים! כל רב וראש ישיבה יש תחת דגלו מספר אנשים הצייתין לכל היוצא מפיו וכפי השפעתו כך אחריותו וכל שמדלג על המחאה אשמת בני ישראל בראשו תלויין וכמו שכתבתי לעיל.

וטוב שיצייר כל אחד ואחד לנגד עיניו ציור של ממש מהנעשה לאחר מאה ועשרים שנה כפי שקבלנו מאבותינו ומובא בזוהר הקדוש, ואותיות דרבי עקיבא, וראשית חכמה, ועוד.

וננסה לצייר לפנינו ציור של דין וחשבון מרב או ראש ישיבה תלמיד חכם וירא שמים שישב כל ימיו באהלה של תורה ולא שח שיחת חולין מימיו רק בתורת ד' כל היום יהגה:

(דין וחשבון לפני בית דין של מעלה)

1) **הבית דין:** האם עסקת בתורה?

2) הרב: ודאי עסקת! וקורות ביתי וגם עדי הארון שבקברי שנעשו משלחן שלמדתי עליה יעידון על זה.

3) **הבית דין:** התפללת כל יום בציבור.

4) הרב: פשיטא ועל זה יעידון בעלי בתים שבבית מדרשי

5) **הבית דין:** עסקת בחסד.

6) הרב: יותר מכפי כחי וכל שנעזרו על ידי יעידו על זה.

7) **הבית דין:** הנזהרת ממאכלות אסורות.

8) הרב: ודאי! לא אכלתי רק הנאפה והנתבשל במטבח שלי הפרטי ולא מן הנמכר בשוק כלל וכלל לא.

9) **הבית דין:** הלא אכלתם חלב דאורייתא!

10) הרב: מלאך של שקר העיד זאת כי מעולם לא אכלתי אפי' בשר בהמה והיאך נכשלתי בחלב.

11) **הבית דין:** כאן עולם האמת ואנו שונים דברינו אתה אכלת בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממת לעת

תדיר בלי הפסק רגע - חלב - ובמזיד גמור.

12) הרב: (נתכרכמו פניו ונתחווירו כשלג כל ארכובותיו דא לדא נקשן ומשתומם במחשבותיו על הטעות

הנעשה ופותח פיו ואומר) אולי נתחלפו השמות ומדברים כאן מאיש אחר ששמו כשמי?

13) **הבית דין:** (בבת צחוק על פניהם) אין כאן שום טעות כלל, ונסביר לך הלא אתה שמעת הרבה פעמים

התעוררות בענין חלב הבא מרבנים דפקיע שמייהו והי' בידך לחקור העינים בפרט כשיצא לאור הקונטרס פרי

תמרים המקולקל והמרשיע ועליה סמכו כל הקצבים הלא בידך היתה ללמוד מקצוע הניקור מפי הספרים

הקדמונים שהרי תלמיד חכם ועוסק בתורה הנך והיית יכול לברר הצדק עם מי ולפרסם זאת וכיון שלא עשית זה

ושתקת דנו הרבה אנשים הסומכין ונוטין אחר דבריך כי מסתמא הכל כשר. וכיון שכן אתה צריך ליענש בשבילם.

14) הרב: אבל הלא לא אמרתי לשום אחד חוות דעת לא לכאן ולא לכאן והייתי נייטראל.

15) **הבית דין:** אמת הדבר שלא התנהגת כהרבה רבנים שבלי יודעם בין ימינם לשמאל חוו דעתן בפירוש

או ברמז שהכל כשר ואין צריכין לחוש לרינון. ועונשן חמור אלפי אלפים יותר מעונשך כיון שבפועל ובמעשה

הכשילו הרבים ואין חילוק לן בין איסור כרת זה לאיסור כרת אחרת והרי זה כרב המורה להתיר איסור נדה רח"ל

בלי ידיעת הדין, ועונשם קשה ומרה בלי תכלית וחקר אם לא יתקנו את אשר עוותו, עוד בם נשמתם.

16) אבל מכל מקום שתיקת הרבנים שאחזו בפלך השתיקה משמשת כהודאה, בעיני ההמון כי ההמון דרכם

לסמוך להקל בדבר שלא חוו הרבנים דעתן להחמיר ועל זה אתה צריך לעמוד על עונשך. דמדשתקו רבנן שמע

מינה דניחא להו ועל סמך זה אוכלין יום ויום חלב רבבות כזיתים.

17) הרב: אבל מה זה שמענישין אותי כאילו אכלתי בכל רגע ורגע-מכ"ד שעות של יום-חלב מהו החשבון

והלא ליצנות לומר שבעת השינה כאילו אכלתי חלב.

18) **הבית דין:** דע לך כי כל רב או ראש ישיבה או מנהיג ומשפיע נענש לפי הנפשות הנשפעים מדיבורו

ולא לבד המתפללין בבית מדרשו אלא גם בקצה העולם אם יש אחד שהי' נמנע מחלב אילו היה שומע רב זה

צועק כי חלב בבשר, גם על זה נענש הרב כשלא צעק והרי זה בכלל משאח"זל (שבת נ"ד) כל שבידו למחות ולא

מיחה נתפס על אותו עון, ועל כן היות שבכל רגע ממת לעת נמצאין נפשות שעוסקין אז באכילת בשר נחשב

בשמים כאילו אתה אכלת ממש אז באותו רגע הבשר עם חלבו.

19) וכדי שתבין החשבון ומיצוי עומק הדין, דע לך! שעונש על רבנים - משפיעים - וראשי ישיבה יפרד לד'

ראשים זו למעלה מזו:

20) רבנים שהפליטו מפיהם שאין לחוש על קול הרינין עונשן היותר חמורה מי ביקש מידן לחוות דעתן במה

דלא ידעו ואם במה שלמדו אין יודעין להבחין בין טוב לרע בלי סייעתא דשמיא על אחת כמה וכמה במקצוע שלא

- עסקו ולא עמלו בו כלל, ולפעמים הנגיעה דוחקתן לומר מה שאמרו אבל בעולם הבא אין עצה ואין תבונה להציל מרדת שחת ושוגג קרוב לפשיעה הוא, והפושע ממש באיסור חלב גהינם כלה והוא אינה כלה.
- 21) הרבנים שאין מתערבין כלל בכל משא ומתן של מערכת החלב אבל בביתם אוכלים בשר בהמה, והרבה אנשים חוקרים על זה ודנים מעשה רב מהם להקל באכילת בשר עם חלב, ורב זה אע"ג שלא הורה בפיו אבל אבן מקירו זועק למרחקים בבית הלזה אוכלין בשר ואין חוששים לרינון עאכו"כ שמותר להמון העם לאכול, וכל חטאת בית ישראל הנכשלין על ידי זה על חשבוננו נזקפין. ועליו לקבל עונשן. דאחז"ל אדם חשוב שאני, דממנו יראו וכן יעשו.
- 22) רבנים שנזהרים בביתם שלא להכניס בשר בהמה מפאת חומר אכילת חלב ואביזרייהו דילי' אבל אין נזהרין במוסד שלהם ומניחין שם בשר הבהמה ורבים מורין לעצמם היתר על סמך זה.
- 23) רבנים שנזהרים במאד לעצמן וביתן ומוסדותיהן אבל עדיין אין מוחין בפומבי על המכשול הנורא ואילו היו מוחין היה קולם נשמע להרבה הרבה נפשות במדינתם ובשאר מדינות והיו מצילים מאות נפשות מישראל לכל הפחות מרדת שחת.
- 24) הבית דין: ודע כי עונשך מר מאוד כי הנך כעת בכלל ארור ואי אפשר לך לישיב בגן עדן במחיצת שאר צדיקים דאין ארור מדבק בברוך.
- 25) הבית דין: הלא לא עברתי שום עבירה שנאמר עליה בתורה ארור.
- 26) הבית דין: מדרש מפורש הוא "למד אדם ולימד ושמר ועשה והי' סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל ארור" (ויקרא רבה כ"ה).
- 27) הבית דין: אבל אהה הלא לא הי' בידי למחות והלא לפני ב"ד של מעלה גלוי וידוע ההלוך ילך בעולם הזה ומה שמאיימים הרבנים בכל מיני פחדים.
- 28) הבית דין: אין זה טענת פטור כלל דמבואר במדרש (תנחומא תזריע ט') "ולפיכך הי"ל למחות ולהתבזות על קדושת שמך ולסבול הכאות מישראל" דו"ק בלישני' לסבול הראות מישראל.
- 29) הבית דין: ובזה עדיין לא נגמר הכל עתיד אתה ליענש על בית המקדש שהחרבת.
- 30) הבית דין: מה זאת? והלא לא הי' כלל בית המקדש בימי?
- 31) הבית דין: התוכל לפרש לן כוונת מאחז"ל כל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו.
- 32) הבית דין: על כרחך הכוונה דאילו לא היה בימיו אותן החטאים שבשבילן נחרב בית המקדש ודאי הי' נבנה מחדש, ומדלא נבנה שמע מינה עדיין השטן מרקד ואילו הי' בית המקדש קיים אז הי' נחרב.
- 33) הבית דין: יפה דברת ומה"ט צריך אתה ליענש כאילו החרבת בית המקדש דאמרו חז"ל (שבת קי"ט): לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה.
- 34) הבית דין: פלא נפלא מעולם חשבתי כי רב אשר יושב באהלה של תורה וכל העם עונין אחריו מקודש ואהוב וחביב על הבריות הוא היותר גדול וצדיק, והרב אשר קולו ניתן בתוכחה לעם ד' ומרננין עליו ומלעיזין עליו ומקללין לו ש"מ שאין זה דרך האמיתי דודאי אילו הי' דרך האמת כן ודאי היו נותנין חינו בעיני הבריות - מן השמים.
- 35) הבית דין: היאך שכחת גמרא מפורשת המראין בהיפוך ממה שאמרת איתא (כתובות קה:): האי צורבא מדרבנן דמרחמין לי' בני מתא לאו משום דמעלי טפי אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא. וידענו היטב גודל הנגיעה שהיו לך ולרבנים כמותך להיות אהוב וחביב בעיני הבריות ולפיכך חדלת מלהוכיח ודבר זה נקרא עובד עבודה זרה בטהרה כי שמת כבודך למעלה מכבוד שמים וכחס על כבודך שתקת בראותך העם נכשלין רח"ל באיסורים היותר חמורים.
- 36) הבית דין: אבל למה אחריות אחרים עלי יותר מסתם בן אדם שאינו נענש כל כך בשביל אחרים? הכי בשביל שישבתי כל היום ועסקתי בגירסא ולימדתי עם אחרים יהא עונשי חמור מסתם הדיוטות.

37) הבית דין: כך אחז"ל (תנחומא בלק י"ט) קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם. וכן אמרו (תנחומא משפטים) אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור על שלא מיחו ברשעים. ועוד אמרו (מדרש איכה – על הכתוב ויצא מבת ציון) היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקדוש ברוך הוא תבא שעה ואני עושה לכם כן.

38) הבית דין: ולמה הצדיקים המוחין כל כך נרדפין הן?

39) הבית דין: עיין בבכור שור (שבת קמ"ה) שכתוב כי הטמאין יש להם דריסה מה שאין כן הטהורים שהן נדרסים מן הטמאים וגם מדת הצדיקים להיות מן הנעלבים ואינן עולבין.

40) הבית דין: ולו יצויר אילו לא הי' בידי לברר עם מי הצדק בענין החלב עם המכשירים או עם המערערים הצועקים כל היום וכי אסור לי לאכול הבשר?

41) הבית דין: אסור לך באיסור גמור!

42) הבית דין: למה?

43) הבית דין: ראשית - אם הצועק צועק חלב דאורייתא סוף כל סוף ספיקא דאורייתא הוא ולחומרא.

44) שנית - הלא ידעת שמבואר בספרי (וברש"י פ' תצא) דגדול המאבד הנשמה מהמאבד הגוף (גדול המחטיא יותר מההורג) ואם יראת לצאת ברחובות בלילה פן יפגעך גזלן או רוצח, וגם עשית כמה בריחים ומנעולים (שלעסער) ועוד סגולות שלא יוכלו הגנבים לבא לביתך אף על גב שגם זה ספק אם יבואו מכל מקום עשית כל הפעולות שבידך לעשות להשמר מהגנבים שודדי לילה שבאין עבור ממון בלבד, אם כן חייבת לעשות על כל פנים כל כך שמירות לנשמה שלך להשמר מהקליפות וסטרא אחרא המייעצין לך להתפטם ממאכלות אסורות ולהרוג נשמתך ונשמת זרעך לעד ולעולמי עולמים, איזה שמירה עשית שלא יבואו שודדי נשמות לגזול נשמתך מעולם הבא ואם על עולם הזה של שבעים שנה דאגת כל כך הרבה למה לא דאגת על איבוד נשמתך לאלפי אלפים ורבבות רבבות שנים עד אין קץ וחקר.

45) (הבית דין ממשיך)

46) ואמור נא לנו כשבא פלוני ללות מעות ממך כמה פעולות עשית להיות בטוח שיחזיר לך ההלואה, ואם הי' אחד אומר לך שכמדומה לו כי פלוני הלואה אינו משלם הלואתו בנקל היית מונע את עצמך מלהלוות לו אפילו מצד הספק בלבד, ואם כך נפחדת על איבוד הבל הבלים הנאבד מהר למה לא דאגת על איבוד נשמתך?

47) ואם למשל ראובן הי' מכה את בנך מכות רצח בשוק עד שפיכות דמים ונתגלה אחר כך כי בטעות עשה כן שסבר שאתה גנבת ממנו ואחר כך נתברר לו שאינו כן, האם לא היית נוקם ונוטר בו כנחש ושומר שנה בלבך. והיאך נוותר אנחנו על מה שאכלת חלב והרגת נשמתך אף על גב שהי' בטעות. וקרוב לפשיעה כיון שהזהירו בפרהסיא שישמרו מאכילת הבשר כי ארס החלב טמון בקרבו.

48) (הבית דין ממשיך)

49) עוד שאלה נשאל אותך, הכבר שכחת כשנתרעשה הארץ כשנמצא איזה מכשול באיזה מאכל או משקה והמכשילים תירצו עצמם שטעות נעשה ולא רצית לקבל שום תירוץ כי טעות כזה אסור להתרחש. ואיך מותר לך לטעות ולפטם נשמתך בחלב שהוא שורש הטומאה והסטרא אחרא?

50) ולמה שכחת ממעשה שאירע כשנתגלה לרבים שצריכין להשמר מלאכול תרופה פלונית כי הרוצחים שמו סם בקרבו ומנעו הרבים מלאכול אף על גב שהי' רק ספק בכל קופסא חדשה אולי אין בזה סם כי לא נתברר הדבר רק מאיזה צלוחית שמצאו סם בקרבו (טיילענאל בלע"ז - המו"ל) ואין זה ראי' כלל על הכל, אף על פי כן כל זמן שלא נתברר בבירור גמור ובהחלט כי כבר נתבטל הדבר ועשו שמירה על זה לא אכלת, ולמה אכלת בשר? כשרב אחד צועק חלב בקרבו! סם בקרבו! כל עוד שאין לך בירור שאין עוד סם בקרבו?

51) (ועוד ממשיך הבית דין)

52) אם תרצה לידע עד כמה מענישין בבית דין שלמעלה עיין בשם הגדולים להגאון הקדוש החיד"א זצ"ל (ערך מו"ה דוד גרשון ז"ל) שהביא שצדיק זה ראה בחלומו שמענישין אותו על אכילת חלב ושאל היאך אכל חלב וענו לו לפי שהי' מדליק הפיפ"א משלהבת של נר חלב, והוסיף החיד"א על זה ובעגמת נפש מסמר שערות בשרו כי בדבר שהי' לו להרב הלזה היתר גמור היו מענישין אותו כאוכל חלב ומסיק ולכן התלמיד חכם צריכין ליזהר ביותר ולפרוש מספק איסור משום שהמון העם לומדין מהם ומקילין יותר. עכ"ד החיד"א.

53) (וממשיך הבית דין)

54) ואם תחשוב שדי להרב להחמיר לעצמו, ולהרשות לביתו לעשות מה שרוצין טעות גדול טעית פוק חזי מה שכתוב עוד החיד"א שם "ולא סגי בתלמיד חכם עצמן אלא אף אם ההמון רואים אחד הבן ואחד הבת של תלמיד חכם שעושה כמו שעושים ההמון מתחזקין הן יותר ומקילין באיסורין ואשמם בראשיהם, עד כאן דבריו.

55) **הבית דין:** אבל אהה אם לא נפל בדעתי לדמות מאכלי איסור כמאכלי סם המות כמו שדימוהו חכמי המוסר במסילת ישרים וראשית חכמה בשביל זה יהי' עונשי כל כך גדול וכי מה ענין זה לשגגת תלמוד שהביא החיד"א שם והיכן מצינו בפוסקים דבעינן לדמותן אהדדי?

56) **הבית דין:** טענתך אינה טענה כלל כי יותר ויותר מעשרה פעמים במשך שנות חיך נפגשת עם דברי תשובת הר"ן ששם מפורש הדמיון להדיא ומובא בשו"ת הריב"ש סימן ש"ץ ומשם לבית יוסף הלכות מגילה סימן חר"ץ וזה לשונו הקדוש והטהור:

57) אם האדם יצטרך לילך על גשר אשר כולם יאמרו שהוא גשר חזק ורק שר חכם אחד יאמר שהוא גשר רעוע וסכנה הוא להלוך על גשר זו הלא בודאי לא ילך שום איש על גשר זו, ואם כן אם על עניני הגוף יחזור להחמיר כל כך קל וחומר בן בנו של קל וחומר שיש להחמיר בעניני הנפש לעשות המצוה על צד הכשרות והיותר טוב בבירור גמור עכ"ל הר"ן שברבי"ש, ואם תלמיד חכם ורב בישראל אינו חש לדברי הר"ן שראית וידעת ממנו אם כן איפוא התקוה להמוני העם שלא יכשלו בחמורות שבחמורות?

58) (הבית דין ממשיך)

59) מרא דאברהם היכן נאבד שכלך ועד היכן נסגרת בשלשלאות של השטן וירדת שאול תחתי' לומר שטות כזה, וכי שכחת מקרא מפורש כי כל אוכל חלב ונכרתה, והיאך נאבדה האמונה ממך הכי אין זה סם המות ממש, ואם כשהרופא הפרטי שלך הי' מזהירך ממאכל פלוני שהוא סם לגופך ידעת לברוח ממנו כבורח מן הארי, וכשהתורה הקדושה מזהיר אותך כי האוכל חלב בכרת, הגוף נכרת והנשמה נכרתת מחיי עולם הבא אין זה חשוב בעיניך אפילו כדברי רופא פשוט, שומו שמים על זאת! ולזאת יקרא רב בישראל תורה חגרי שק והתפלשי באפרים אבל גדול עשו לך, חבל חבל עד היכן נחלשה האמונה בתורה הקדושה אשר בשביל קוצו של יו"ד ממך נהרגו ונשחטו אלפי אלפים מישראל ועכשיו בעונותינו הרבים עוקרים בשט נפש מקראות שלימות מן התורה בלי פחד ומורא ובלי נקיפת הלב. אם המכונה רב בישראל מאמין וחושש לרופא בשר ודם מחלל שבת ואוכל טריפות כשמזהירו על סם אפילו בספק, ולדברי התורה אינו חש אין חילול התורה גדול מזה, והוא חורבן התורה במלוא המובן.!!!

60) **הבית דין:** עדיין לא נתברר אצלי האם זה כלל בכל עניני התורה כשרב אחד מערער על איזה דבר צריכין לחוש לדבריו.

61) **הבית דין:** מגן אברהם מפורש הוא בסימן ת"ל אחר שהביא ד' מהרש"ל שנהג חומרא באיזה דבר וכתב דעל כרחך לחומרא בעלמא נקטי' ועם כל זה סיים המגן אברהם דיש להחמיר הואיל ויצא מפי אותו הצדיק. וזה אפילו בחומרא כל שכן כשהצדיק עומד וצווח סם המוות בסיר סורו ממנו ואל תטמטמו ותפטמו בחלב לאבד גופיכם ונשמותיכם לעד ולנצח נצחים!!!

62) **הבית דין:** ידעתי מעוד כמה רבנים שהמה יראי השם מאוד הכי יעלה על הדעת שבשביל אי מחאה וכדומה יחשבו כמאכילי חלב?

- 63) **הבית דין:** כבר השבתי על ככה ועיין עוד בשו"ת בית הלל (סימן מ"ז) להקדוש ר"ה מקאלאמייע שכתב בעונותינו הרבים עיני ראו ולא זר כמה וכמה רבנים הגורמים להאכיל טריפות הגם שהמה יראי השם בעינים אחרים. אוי לאותה בושא עד כמה האמת נעדרת, עכ"ל.
- 64) **הבית דין:** האם זה אמת מה ששמעתי מכמה רבנים יראי ד' אשר חולי הידוע רח"ל (קענסער) שבא על פי רוב על הבני מעיים הוא בשביל חטא מאכלות אסורות?
- 65) **הבית דין:** דברים בצדק נאמרים כי כן מפורש באזהרות להגה"ק מהרצ"א מדינוב (בעל בני יששכר) וז"ל: פקחו נא וראו זה כמה שנים בעונותינו הרבים מכה מהלכת במדינה זו חלאים רעים ונאמנים חולי מעיים השם יתברך ישמור שארית ישראל ולמה לא תבינו שזה עבור שמכניסין דברים אסורים לתוך מעיהם עכ"ל.
- 66) **הרב:** ומה הי' לי לעשות בחיים חיותי אילו הייתי רוצה להנצל מכל זה
- 67) **הבית דין:** לברר הדבר כפי האפשר ולחוות דעתכם כמו בכל חלקי תורה וגם לפני הברור לגלות דעתכם לכל הסרים למשמעתכם שצריכין להשמר מליגע בו כי גם ספק חלב חמור מאד וספק איבוד הנפש הוא. וכל אחד טרם ישים הבשר לתוך פיו ידמה בנפשו כי לפניו עומד רב זקן אחד ומתחנן ממנו שימנע מלאכלו כי ארס מר של נחש הממית בתוך הבשר אשר הנפש וגם בשר יכלה. (כמו שכן הוא האמת אשר רב זקן אחד אומר כן - ומבואר במסילת ישרים שצריך לשער מאכלות אסורות כארס הממית ממש).
- 68) **הרב:** אבל למה דנתם אותי כאוכל חלב במזיד הלא לא בזדון הלב עשיתי זאת רק מחסרון ידיעה מחובת מחאה וחומר תוצאותיה?
- 69) **הבית דין:** שכחת משנה מפורשת שגגת תלמוד עולה זדון וכל חובת מחאה מפורשים במדרשי חז"ל וגם בש"ס ואין שום טענה מועלת נגד זה.
- 70) **הרב:** אבל למה אין שאר מצותי מגינין עלי בפרט הצדקות וחסד שעשיתי עם כל.
- 71) **הבית דין:** שכחת גמרא אין מצוה מכבה עבירה וכל בר בי רב יודע אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד, אפילו שוחד דמצוה (עיין שם) ובמחילה מהרב שכחת גם הלכה מפורשת בשלחן ערוך שהיית רגיל לתלמוד ברבים באור החיים (סימן תרכ"א מ"א ס"ק ו') דצדקה שנותנין עבור המתים אינה מועלת אלא לאותם שבחיים נתנו צדקה דאומרים אילו הי' חי עכשיו הי' נותן גם כן צדקה וזהו לו זכות אבל בלאו הכי לא. ומביאו המגן אברהם בשם הרוקח וספר חסידים שכל דבריהם מפי אליהו קבלה, כידוע.
- 72) וגם כאן המשניות מועלת כאילו היית לומד עכשיו בחיים, והלא תתמודד תורה לא יגין עבור המכשול שהכשלת הרבים באכילת חלב.
- 73) **הרב:** אולי יש עצה אחרת תמורת עונש המר והנמהר המוכן?
- 74) **הבית דין:** עצה יחידה להתגלגל עוד הפעם ולהיות בנסיון גדול מאד כזה שהיית כבר ועוד יותר ואם תוכל לעמוד בו אז יהיה הכל מסודר.
- 75) **הרב:** אינני רוצה לנסות ידענא היטב גודל הנסיון מחמת נגיעה שלא ילכו המתפללים מהבית המדרש ושלא יגרע כבודי וכדומה ומפחד אני שלא אוכל לקום בהן.
- 76) **הבית דין:** שכחת גמרא מפורשת אין מצוה מכבה עבירה.
- 77) מכל זה ישפוט כל רב ומורה וראש ישיבה לעשות חובתו כל זמן שיש לקל ידו לעשות טרם יבא השמש ויחשיך ואז יתקיים בו ושכבת וערבה שנתך ובא לציון לציון גואל במהרה בימינו אמן.

וועד משמרת הניקור